

EL



QUE ERA UNA



A l'ombra d'un arbre dormia un lleó. Un ratolí que jugava per les branques li va caure damunt de la panxa i el va despertar.

-Lleó... Perdona'm... Si em deixes viure, et serviré per sempre -va dir el ratolí, temorós que el lleó s'enfadara.

Però, abans que poguera acabar, el lleó, tot esporuguit, es va amagar darrere de l'arbre:

-No em faces mal, per favor... -va suplicar.

El ratolí, estranyat, va contestar:

-Tranquil, lleó, que no et faré res.

-Gràcies ratolí, gràcies...

De sobte va passar prop d'allí una papallona i el lleó va fer un bot de l'ensurt.

-També tens por de les papallones? -va preguntar el ratolí sorprès.

-No ho sé. Piquen?

-No, les papallones no piquen.

-Aleshores no tinc por de les papallones -va dir el lleó una mica avergonyit.

-Però com pot ser que un lleó tan gran com tu tinga por d'unes bestioles tan menudes com nosaltres? -va preguntar el ratolí.

-Perquè en realitat sóc una formiga -va confessar el lleó.

-Però no tens antenes i només tens quatre potes... -va fer el ratolí mirant el lleó com si estiguera boig.

-Ja ho sé... Sóc una formiga atrapada en un cos de lleó. A mi no m'agrada eixir a caçar com als meus germans; a mi m'agrada recollir fulles i branquetes i amagar-les en foradets davall de terra. A més a més, sóc vegetarià.

El ratolí no sabia què pensar, així és que, decidit a aclarir aquell cas tan estrany, va anar a buscar la reina de les formigues i el rei dels lleons.

-No és una de les nostres -va assegurar la reina de les formigues en vore el lleó.

-Sí que ho sóc. Sóc una formiga obrera -va refermar-se el lleó.

-No, home, no -el va contradir el rei dels lleons-. Amb aquesta cabellera tan gran i fosca no hi ha dubte: ets un dels nostres.

I, sense fer cas de les protestes, el rei dels lleons va decidir endur-se'l cap a casa. Mentre se n'anava, el lleó formiga va dir entre llàgrimes a la reina de les formigues:

-De veritat que sóc una de vosaltres. Però, si no em voleu, no hi puc fer res.

Aquelles paraules van trencar el cor de la reina formiga, que va decidir demanar una tercera opinió. Així és que van preguntar a la serp, que era l'animal més llest de tota la selva.



La serp va examinar el lleó atentament. Li va mirar la llengua, els ulls, les orelles, la cua...

-La veritat és que té tota la pinta de ser un lleó... -va fer pensarosa després d'una estona-. Però si camina com una formiga, treballa com una formiga i parla com una formiga, deu ser una formiga. A vegades les aparences enganyen...

Aleshores, el rei dels lleons va preguntar al lleó:

-De veritat que no vols ser el rei de la selva?

-No -va respondre el lleó convençut.

-I estàs segur que vols ser una de les nostres? -va demanar la reina de les formigues.

-No hi ha res al món que em poguera fer més feliç -va confirmar el lleó.

Des d'aquell dia el lleó se'n va anar a viure amb les formigues i diuen que hi va ser feliç per sempre.

I allà en la selva, tots han après que allò que sembla no sempre és.

1. Respon a les següents qüestions sobre els personatges de la lectura. (A1)

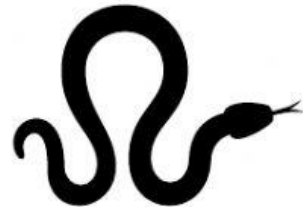
- Quin és el paper que representa cadascun dels personatges? Uneix amb fletxes.



No l'acceptava en el seu grup



Resol la situació



Descobreix el problema



És el protagonista de la història

2. Hi ha un moment en la història en què el lleó es posa a plorar. (A2)

- Per què?
- Amb quin personatge mantenia una conversa en el moment en què comença a plorar?
- Què ocorre després?

3. El lleó en un moment de la història diu: (A2)



Sóc una formiga atrapada en un cos de lleó...

► Per què creus que diu això el lleó?

► Com creus que se sent? Per què?

4. Resumeix breument cadascuna de les parts de la narració: (A3)

INTRODUCCIÓ, PLANTEJAMENT	
NUS	
DESENLLAÇ	

5. Explica com se sent el ratolí en cada moment: (A4)

Quan cau damunt la panxa del lleó	
Quan el lleó li demana que no li faci mal	
Quan el lleó li diu que és una formiga atrapada en el cos d'un lleó	

6. Escriu un text breu explicant com penses que serà la nova vida del lleó entre les formigues. (A5)